

OCAK 2024
SAYI-1

ÖRGÜTLENME *Bülteni*

"2024 yılına girerken
eğitim ve bilim
tartışmaları"

EğitimİŞ

www.egitimis.org.tr

1. 2024 bütçe gerekçesinde eğitim finansmanı için ayrılan pay On İkinci Kalkınma Planındaki eğitim hedefleri ile tutarlı mıdır?

2024 yılı bütçe gerekçesinde eğitim harcamalarına bütçe içinden ayrılması düşünülen pay açıklanmıştır. Buna göre eğitim harcamaları için 2023 yılında bütçenin %12,13 oranı teklif edilirken, 2024 yılında bütçenin %11,94'ü teklif edilmiş yani teklif oranı düşmüştür. Bütçede yer alan harcama kalemlerinin durumları değerlendirilirken harcamanın bir önceki yıla göre sayısal olarak ne kadar arttığı değil bütçe içindeki payının ne kadar arttığı ya da azaldığı önemlidir. Buna bağlı olarak görülmektedir ki Türkiye'de 2024 yılı için bütçeden eğitim harcamalarına ayrılan bölüme dair az ya da çok artış yoktur, doğrudan azalış vardır.

Azalışın genel olarak 2024 yılı için eğitim harcamalarına yönelik finansman sorunları yaratacağı açıkken, bir de 2024-2028 döneminde uygulanması planlanan ve yine hükümet tarafından hazırlanan ve açıklanan On İkinci Kalkınma Planı'nın eğitim alanındaki hedefleri ile uyumsuzluk dikkat çekicidir. Planda eğitimde teknolojinin daha yaygın kullanılması, tüm okullarda eğitim kalitesinin eşitlenmesi, olağanüstü durumlarda eğitimde kesintilerin yaşanmaması için eğitim sisteminin dayanıklı yapıya kavuşturulması, beş yaş okullaşma oranının artırılması gibi hedeflerin önemli harcamaları gerektirdiği ortamda bütçeden eğitime ayrılan payın bir önceki yıla göre düşürülmesi hükümetin kendi planları içinde de hedef – finansman uyumsuzluğunu ortaya koymaktadır. Bu uyumsuzluğa yönelik çözüm için yine On İkinci Kalkınma Planı'nda özellikle okul öncesi eğitim alanında **hayırseverlerden ve özel sektörden** destek beklendiği açıkça belirtilmiştir. Aynı durum üniversitelerin finansmanının sürdürülebilirliği için de **yardım ve bağışlara teşvik edilmesi** ifadesiyle yer bulmuştur.

Sonuçta planlamada yer alan ifadeler göstermektedir ki devlet bütçesinden kısılarak eğitime ayrılan pay ile yetersiz olan finansman reel sektör, hayırseverler ve ailelerin katkılarıyla telafi edilecektir. Yani eğitimin **bedava** olmadığı ailelerin her şekilde harcama yapmak zorunda kalacağı bir beş yıllık plan süreci ile hedefleri gerçekleştirme mücadelesi başlayacaktır.

2. 2022 PISA sonuçlarına göre Türkiye'de eğitimde yeterlilik düzeyi ve öğrencilerin memnuniyet durumu 2018 PISA sonuçlarına göre iyileşmiş midir?

En son 2018 yılında yapılmış olan PISA (Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı) sınavı sonuçlarının yenisi 2022 yılı için yapılmıştır. 2022 yılı sonuçlarına göre Türkiye, 2018 yılında olduğu gibi tüm alanlarda başarı puanı olarak **38 OECD (Ekonomik İş Birliği ve Kalkınma Örgütü) ülkesine ait ortalamasının altında** kalmış ve haliyle üç alanda da OECD ülkeleri arasında **son sıralarda** yer almıştır (Okuma becerisinde 30. matematik becerisinde 32. fen becerisinde 29.). Bunun yanında matematik ve okuma becerisinde 2018 yılına göre puanlarda düşüş söz konusu olmuştur. Covid-19 salgını nedeniyle bir yıl geç yapılan PISA'da geçen dört yıla rağmen Türkiye için bilgi beceri alanında önemli bir iyileşme görülememiş aksine özellikle önceki yıllarda önemli artışlar gösteren okuma becerisinde de bu kez ciddi düşüş yaşanmıştır (2018 puanı 466, 2022 puanı 456).

Bilgi beceri ölçümünün yanında öğrencilere okula duydukları aidiyet hissi, kendini güvende hissetme gibi konularda da anketler yapan PISA 2022 sonuçlarına göre Türkiye'de öğrenciler kendilerini okula ait hissetme ve okula giderken okul içinde ya da sınıfta kendini güvende hissetmek konusunda oldukça geri planda kalmıştır. **Yani öğrenciler Türkiye'de büyük oranda kendilerini okula ait ve okul çevresinde ya da okula giderken güvende hissetmemektedir** (okula giderken güvende hissetmemenin bir nedeni de son dönemde tekrar gündeme gelen ve 2016 yılından beri geçerli olan yaz saati uygulamasıdır).

Sonuçta bilimsel yeterlilik anlamında OECD ortalamasının altında kalan ve okuma ile matematik becerisinde bir önceki sonuçlara göre gerileme gösteren, OECD ülkeleri arasında yapılan sıralamada son sıralarda yer alan Türkiye, öğrencilerin anket sorularına verdikleri cevaplara bağlı olarak aidiyet ve güven duygusu konusunda da problemlili sonuçlara sahiptir.

3. Dünyanın gündeminde olan iklim değişikliği sorununun Türkiye’de çocuk işçiliğe yansımaları nedir?

Son dönemde dünyanın gündeminde olan iklim değişikliği konusu Türkiye’yi de yakından ilgilendirmektedir. Konuya dair On İkinci Kalkınma Planı’nda da **“sürdürülebilir kalkınma ve iklim değişikliği ile mücadele”** başlığı altında yeşil dönüşümü sağlama amacından söz edilmiş, okullarda cari giderlerde tasarruf için ısıtma ve arıtma gibi alanlarda dönüşüm sağlanması gerektiği belirtilmiştir.

ILO’nun 2023 yılında yayımlanmış olduğu iklim değişikliği ve çocuk işçilik arasındaki bağlantı yeni ve Türkiye’nin de özellikle üstünde durması gereken konular arasındadır. Tarım sektörünün etkili olduğu ekonomilerde eğitimden ayrılan ve çalışma hayatına dahil olan çocuk sayısının fazla olması, Türkiye’nin en son 2019 yılında açıklanan verilerine de bakılarak konunun önemini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Türkiye’de bulunan çocuk işçilerin tarım sektöründeki durumu 2019 yılında TÜİK tarafından yapılan **“çalışan çocuk istatistikleri”** araştırmasında görülmektedir. Türkiye’de **5-14 yaş arası çalışan çocukların %64,1’i tarım sektöründe** çalışmaktadır. Bu oran Türkiye’de çocuk işçilikte tarımın büyük bir pay aldığını ortaya koymaktadır.

Çocukların okul hayatından koparılıp çalışma hayatına dahil olmasında Türkiye’de en yüksek gerekçe **“hanehalklarının ekonomik faaliyetlerine yardım etmek”** olurken **“hanelerin gelirine katkı sunmak”** da ilk sıralarda yer alan cevaplar içindedir. Buna göre Türkiye’de de yoksulluk gerekçesiyle eğitimden ayrılan çocuklar iş hayatına dahil olmaktadır.

ILO’da yer alan çalışmada çocuk işçilik çoğunlukla yoksulluk ile ilişkilendirilmiş ve yine çalışmaya göre iklim değişikliği ile birlikte tarımdan geçimini sağlayan bireylerin topraktan yeterli verimi alamamasının ve yoksulluğun artmasının tarımda zaten çalışan çocukları başka sektörlerde istihdama zorlayacağı, eğitimine devam eden çocukların ise eğitimden ayrılmasına neden olacağına yer verilmiştir.

Sonuçta Türkiye’de de iklim değişikliğinin çocuk işçiliği arttırma ihtimali hem tarım sektörü etkisinden hem de yoksulluğun zaten var olduğu bir ülkeyken bu tehdidin artma ihtimalini ortaya koymasıyla dikkat çekmektedir. İklim değişikliğiyle tarımda verimin azalması çocukları çalışma hayatından eğitim hayatına kaydırmayacak aksine yoksulluk derinleşeceği için çocukları başka sektörlerle kaydıracağı gibi yeni çocuk işçiler yaratacaktır. Bu konuda görev hükümetlere düşmektedir. Ancak çocuk işçiliğin zaten temel bir sorun olduğu Türkiye’de, çözüm odaklı yeterli politikaların yapılmadığı her yıl ağır şartlarda çalışan hatta bu nedenle hayatını kaybeden çocukların artmasıyla anlaşılmaktadır.

4. 2022 yılı eğitim harcamalarının 2021 yılı eğitim harcamalarına göre gösterdiği artışın eğitim harcamalarının GSYİH içindeki payına etkisi nasıl olmuştur?

TÜİK tarafından açıklanan 2022 yılı eğitim harcamaları istatistiklerine göre eğitim harcamaları 2022 yılında 2021 yılına göre **%69,3 artarak 587 milyar 438 milyon TL olmuştur**. Ancak eğitim harcamalarının GSYİH içindeki payı 2021 yılında **%4,8** iken 2022 yılında **%3,9** olmuştur. Yani **GSYİH’den eğitim harcamalarına ayrılan pay azalmıştır**.

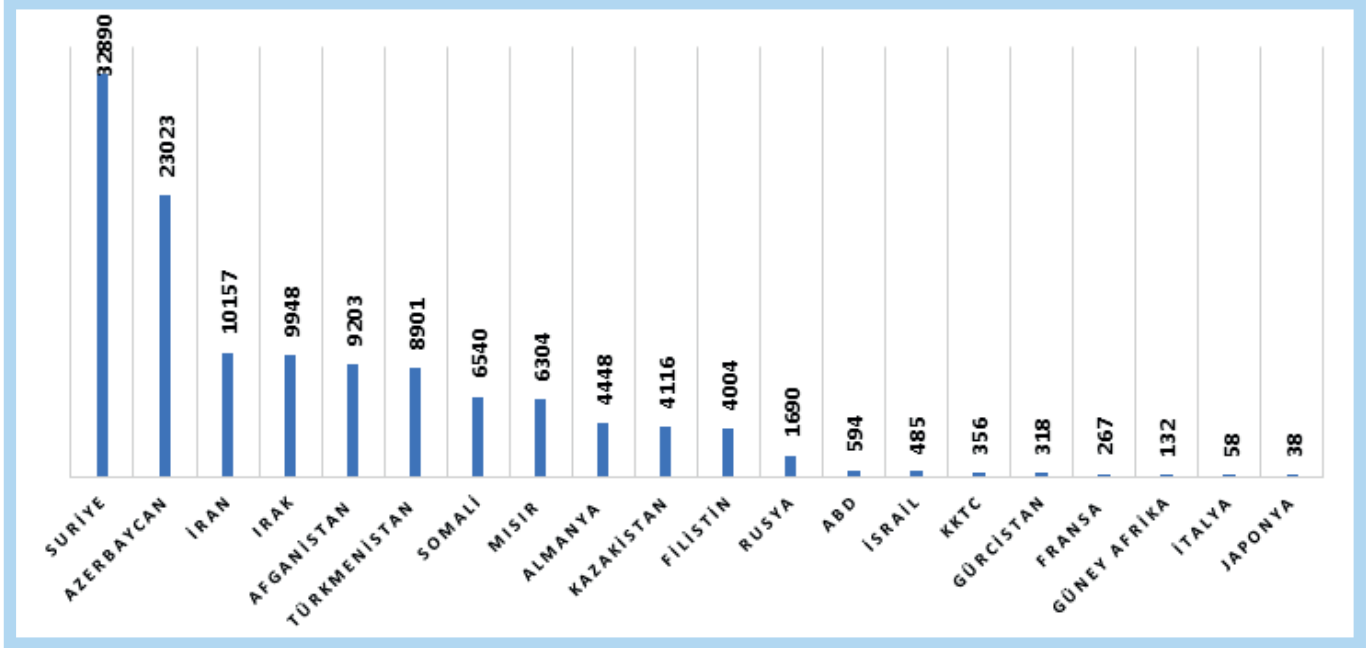
Devletin yaptığı eğitim harcamalarının GSYİH içindeki payı 2021 yılında **%3,5** iken **2022 yılında %3,1** olmuştur. Yine bir önceki yıla göre devletin eğitim harcamalarının GSYİH içindeki payı azalmıştır.

2022 yılı içinde yapılan eğitim harcamaları payının 2021 yılına göre düşüş göstermesi 2024 bütçe gerekçesinde ve On ikinci kalkınma planında ifade edilen durumlar ile bağdaştırıldığında gerçekleşen oranlar gibi gelecek döneme ait eğitim harcamaları planlarının da düştüğü açıkça görülmektedir. Görülen o ki hükümet tarafından gerçekleşen düşük oranları yüksek hedeflere ulaştırmak değil, hedefleri düşük gerçekleştirmelere göre belirleme politikası benimsenmektedir.

5. Türkiye’de üniversitelerdeki yabancı uyruklu öğrencilerin oranı nedir? En çok hangi ülkelerden öğrenci bulunmaktadır?

Türkiye’de üniversitelerde bulunan yabancı uyruklu öğrencilerin toplamı 2022-2023 dönemi için **179578**’dir.

2022-2023 döneminde Türkiye’deki üniversitelerde bulunan yabancı uyruklu öğrencilerin sayıları

Kaynak: YÖK, resmi sitesinden edinilen verilerle oluşturulmuştur.

Grafikte görüldüğü üzere seçilmiş ülke uyruklarına göre en fazla **Suriye** uyruklu öğrencinin üniversitelerde bulunduğunu bunun da ötesinde çoğunlukla Ortadoğu ülkeleri ile yoksul ülkeler (Somali gibi) ilk sıralarda yer alırken Avrupa ve diğer kıta ve bölgelerden gelen öğrencilerin sayı olarak son sıralarda yer aldığını görmekteyiz.

Türkiye’de yabancı öğrenciler için uygulanan **“Türkiye Bursları Programı”** kapsamında gelen öğrenci sayısı oldukça fazladır. Bu bağlamda Türkiye’ye gelen yabancı uyruklu öğrenciler yapılan anlaşmalar itibarıyla ya hiç harç ödememekte ya da oldukça düşük oranlarda ödeme yapmaktadır. Sonuçta bu öğrencilerin harç bedelleri Türkiye’de yaşayan vatandaşların vergileri ile karşılanmaktadır. Türkiye’de başarılı öğrencilerin ABD ve bazı Avrupa ülkelerinde bulunan başarılı üniversitelerde eğitim almak için büyük harçlar ödeyerek gitmesine karşın, Türkiye’ye gelen yabancı uyruklu öğrencilerin nerdeyse hiçbir ödeme yapmadan rahatlıkla eğitim alabilmesi temel bir tezatlık oluşturmakta ve Türkiye’deki üniversitelerin bilimsel başarısını negatif yönde etkilemektedir.

Türkiye vatandaşlarının ÖSYM tarafından yapılan üniversite sınavını kazanması ve üniversiteye yerleşebilmesine rağmen barınma ve burs hakkı kazanamama gibi sorunlarla cebelleşmesine karşılık yabancı uyruklu öğrencilerin her yıl artması üstelik burs imkanı bulabilmesi açıkça hak ihlalidir.

6. “ÇEDES Projesi” kapsamında gerçekleştirilen uygulamalar amaca uygun mudur?

Millî Eğitim Bakanlığı (MEB), Diyanet İşleri Başkanlığı ve Gençlik ve Spor Bakanlığı arasında imzalanan ÇEDES (Çevreme Duyarlıyım, Değerlerime Sahip Çıkıyorum) projesi kapsamında okullarda görev yapan öğretmenlerin yerine din görevlilerinin eğitim vermesinin önü açılmıştır. Çocukların toplumsal değerlerine sahip çıkması amacıyla uygulanmasına karar verilen proje adeta öğretmenlik mesleğinin itibarını hiçe saymakta ve okulları dini eğitim veren kurumlara dönüştürmektedir.

Proje kapsamında İzmir’deki 842 okula imam, müezzin, vaiz, din hizmetleri uzmanı ve kuran kursu öğreticisi gönderilmesi, çocuklara birçok ilde cami temizliği, mezarlık temizliği yaptırılması gibi uygulamalar her gün artarak devam etmektedir. Proje müfredat dışı birçok uygulamanın yanında çocukların psikolojik yönden etkilenebilecekleri uygulamalar ve öğretmenlik mesleğinin saygınlığına zarar vermek gibi birçok olumsuzluğu beraberinde getirmektedir.

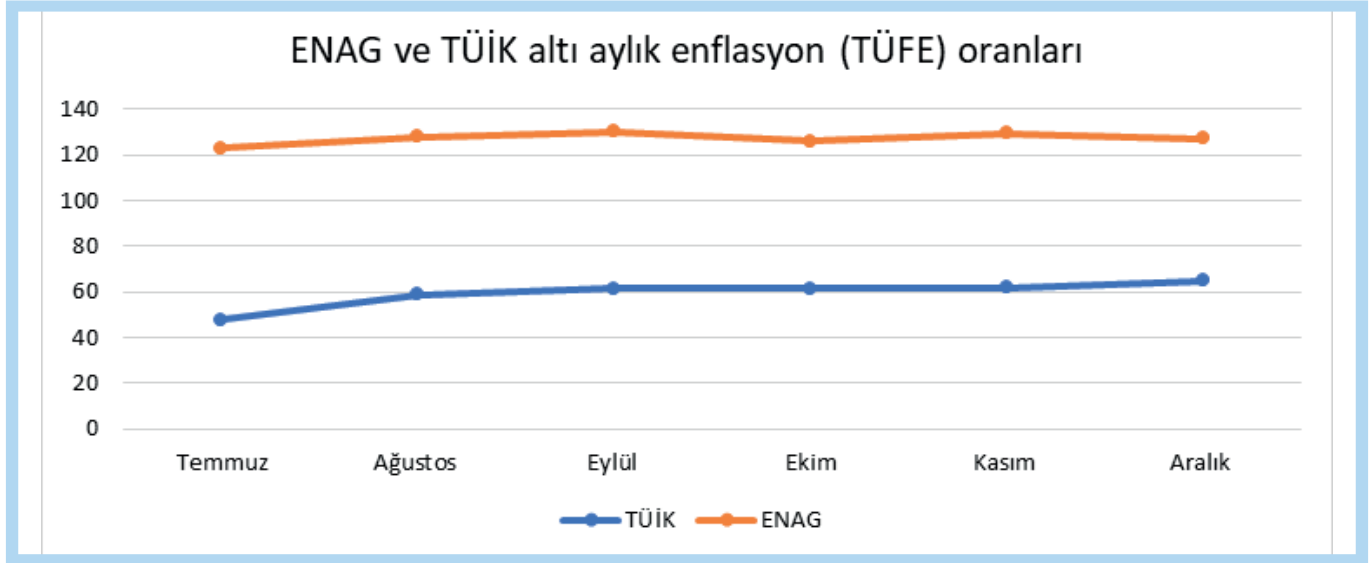
Öğrencilere verilecek eğitimin her türlü muhatabı öğretmenlerdir. Değerlere sahip çıkma ya da proje kapsamındaki birçok konuya ilişkin yeterli eğitim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi kapsamında dersin öğretmenleri tarafından gerektiği biçimde verilmektedir. MEB’in eğitim kalitesini arttırmaya yönelik gerçek anlamda bilimi önceleyen PISA gibi uluslararası sınavlarda başarı düzeyimizi arttıracak hedeflerle hazırlanmış projeler yapması beklenirken, ÇEDES projesi bu hedeflere hiçbir şekilde hizmet etmemesinin yanında okulların varlık nedenini ortadan kaldırmaktadır.

7. 2024 yılı Türkiye’de öğretmen maaşlarında yaşanacak artış enflasyon artışları karşısında yeterli olacak mıdır?

OECD verilerine göre Türkiye’de 2021 yılına ait okul öncesi, ilkökul, ortaöğretim kademelerinde en az on beş yıllık deneyimi olan öğretmen maaşlarında OECD ortalamasının **gerisinde** kalınmıştır. OECD’nin gerisinde kalınan maaş tutarlarının 2024 yılında belirlenen yüksek fiyat artışları karşısında nasıl belirleneceği merak konusudur.

2024 yılı maaş zamları için 2023 yılı Aralık ayı enflasyonu ile birlikte belirlenmiş olan altı aylık enflasyon dikkate alınmaktadır. Buna göre yıllık %64,77, aylık ise %2,93 olarak açıklanan Aralık ayı enflasyonu sonucunda altı aylık enflasyon **% 37,56** olarak belirlenmiştir. Bilindiği üzere enflasyon farkı zam oranını (2024 yılının ilk altı ayı için **%15**, ikinci altı ayı için **%10**) aşması halinde enflasyon maaşa ekleme yapılmaktadır. Buna göre zam oranı **%49,25** olarak belirlenmiştir. Peki TÜİK tarafından açıklanan bu oranlar gerçekte tüketicinin karşılaştığı fiyat artışları ile örtüşmekte midir? Sorunun cevabı için Enflasyon Araştırma Grubu (ENAG) ile Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) enflasyon oranlarının son beş ayda açıklanan oranlarını karşılaştırmak mümkündür.

TÜİK ve ENAG yıllık enflasyon (TÜFE) verileri

Kaynak: TÜİK ve ENAG resmi sitelerinden alınan verilerle hazırlanmıştır.

TÜİK'e ait enflasyon verileri dikkate alınarak hesaplanan maaş zamları, gerçekte yaşanan fiyat artışları karşısında öğretmenleri koruyabilecek mi başka bir ifadeyle gerçekten reel gelirden (satın alma gücü) artış olacak mı sorusu sıkça sorulmaktadır. Buna göre son altı ay içinde ENAG ve TÜİK tarafından açıklanan yıllık enflasyon verilerine göre her ay üç haneli enflasyon oranı açıklayan ENAG karşısında TÜİK'in oranları daha istikrarlı ve düşük düzeylerde açıkladığı görülmektedir. Özellikle son dört ayda hemen hemen aynı oranda artışlar açıklanmıştır.

Sonuçta grafikte yer alan verilere göre ve daha önemlisi tüketicinin hissettiği fiyat artışlarına göre altı aylık enflasyon, maaş zammının üstünde belirlenecek olsa da yaşam koşulları anlamında öğretmen maaşlarına yapılan zamların önemli bir reel artış sağlamayacağı açıktır. Sonuçta öğretmenlerin, mesleğin itibarını koruma mücadelesinin yanında geçim mücadelesiyle de sorunlarını ikiye katlayan koşullarda, yüksek verimle eğitime devam etmeleri ve öğrenciler için yüksek fayda sağlamaları açıkça olanaksızdır.

8. Önemli sayılarda gerçekleştirilen atamalara rağmen atanamayan öğretmen sorunu neden devam etmektedir?

2023 yılında Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından 44 bin 573 öğretmen ataması yapılmış ve bu atamanın son yedi yılın rekoru olduğu ifade edilmiştir. Ancak 2023 yılının mart ayında yapılan bu atamaya rağmen 2023 kasım ayında öğretmenlerin 68 bin atama talebinde bulunması durumun önemiyetini gözler önüne sermektedir.

Rekor olarak telaffuz edilen bu sayıya rağmen sene sonunda **68 bin** atama beklenmesi, ülkede öğretmenlik mezunu sayısının çok atamaların ise az yapılması nedeniyle işsiz kalan öğretmenlerin sorunlarını açıkça ortaya koymaktadır.

Türkiye’de kurulan üniversite sayısındaki artışa bağlı olarak üniversite mezunu sayısının artması, birçok bölüm mezununa formasyon imkânı tanınarak asıl mesleği öğretmenlik olmayan en önemlisi eğitim fakültesi mezunu olmayan kişilere mesleği icra etme hakkının tanınması yaşanan işsiz öğretmen sorununun katlanarak artmasına neden olmuştur.

Geçim sıkıntısı yaşayan, ÇEDES uygulaması ile adeta itibarına zarar verilen öğretmenlerin sorunları sadece atanmışlar için değil, atanmayanları da dahil ettiğimizde oldukça kapsamlıdır.

Sonuçta Türkiye’de öğretmenlerin sorunları mezun olduğu anda atanamama sorunu ile başlamakta işe atanabilen öğretmenler için yeni sorunlarla devam etmektedir.

9. Öğrenci Yaşam Maliyeti Araştırması'na göre artan enflasyonun üniversite öğrencilerinin 2022-2023 dönemine göre 2023-2024 döneminde karşılaştığı maliyet artışlarına yansımalarının oranı nedir?

Yıl boyunca gündemde olan ve çözülemeyen sorunlar arasında barınamayan, dengeli beslenemeyen ve geçinemeyen üniversite öğrencileri bulunmaktadır. İkamet ettiği il dışında bir üniversiteyi kazanan öğrencilerin yetersiz barınma, sağlıksız ve yetersiz beslenme şartları, geçim sıkıntısı gibi durumlarda ya üniversite eğitimini yarıda bırakması ya da okula devam etse bile zor şartlarla mücadele etmek zorunda kalması söz konusu olmaktadır.

Ülke ekonomisinde en büyük paya sahip olan İstanbul'da üniversite okumak isteyen ya da okuyan öğrenciler için İstanbul Planlama Ajansı 2023 Eylül verileri üzerinden Öğrenci Yaşam Maliyeti araştırması yapmıştır. Buna göre;

- Devlet yurtlarında barınma imkanına sahip olamayıp özel yurttaki kalan bir üniversite öğrencisinin yaşam maliyeti sadece bir sene içerisinde iki kata (%184,46) yakın bir artış göstermiştir.
- 2022-2023 dönemi için barınma ücreti özel yurttaki (aylık) kalan öğrenciler için 3.300 TL iken 2023-2024 dönemi için 10.360 TL'ye çıkmıştır.
- Ulaşım harcaması (aylık) 2022-2023 dönemi için 109 TL iken 2023-2024 döneminde 212 TL olmuştur. (Kişisel araç hariç)
- Kitap ve kırtasiye harcamaları (aylık) 2022-2023 döneminde 160 TL iken 2023-2024 döneminde 188 TL olmuştur.

Bunlara ek olarak market alışverişi, faturalar, kültür sanat etkinlikleri, kişisel bakım, teknoloji harcamaları ile birlikte 2022-2023 döneminde toplam yıllık 61.518TL olan harcama, 2023-2024 döneminde 174.993 TL olmuştur.

Bu harcama kalemleri içinde en önemli iki artış, barınma ve market alışverişinde görülmüştür.

Önemli devlet üniversitelerinin ve çok sayıda özel üniversitenin olduğu 16 milyon kayıtlı nüfusun bulunduğu ve ülke ekonomisinde en önemli yere sahip olan İstanbul için yapılan bu araştırmaya göre öğrencilerin devlet yurtlarında kalmaya hak kazanamaması ve yeterli burs imkanına ulaşamaması halinde zorlu ekonomik koşullarda yaşaması ve eğitimine devam etmesi mümkün olmayacaktır. Sonuçta birçok kişinin üniversite okuma ve meslek sahibi olabilme ya da kendini yetiştirme idealleri sekteye uğrayacaktır ve uğramaktadır.

10. Türkiye’de üniversitelerde doluluk oranlarının yetersizliği ve buna bağlı kapatılan bölümler ağırlıklı olarak hangileridir?

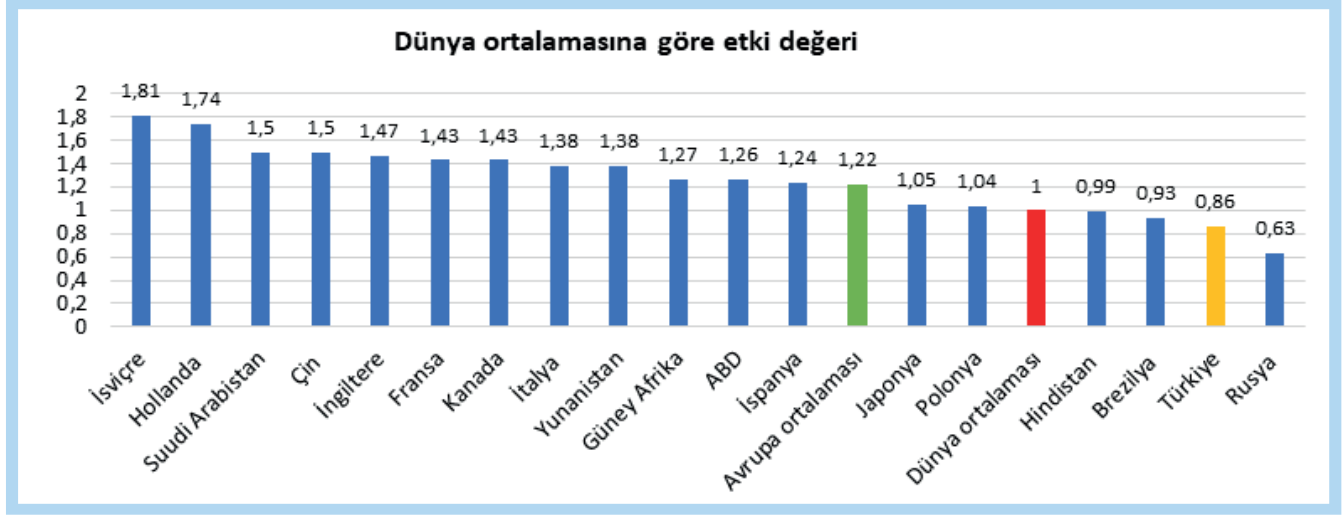
Türkiye’de toplam 208 üniversite bulunmaktadır. Bu üniversitelere her yıl gerçekleştirilen YKS (Yükseköğretim Kurumları Sınavı) ile öğrenci alımları yapılmaktadır.

Yapılan sınav ve tercih edilen bölümlere göre bazı öğrenciler kayıt yaptırmakta bazıları ise hem ekonomik imkansızlıklar nedeniyle hem de üniversitelerin meslek sahibi olmak konusunda eski öneme sahip olmadığı düşüncesiyle eğitime devam etmemektedir. Özellikle Türkiye gibi genç istihdam sorunu yaşayan ülkelerde öğrencilerin üniversite okusalar bile artık idealleri ya da yeteneklerinden ziyade iş sahibi olabileceklerini düşündükleri alanları tercih etmesi çok sayıda üniversitede bulunan bazı bölümlerde doluluk oranlarının düşük olmasına ve bu bölümlerin kapatılmasına neden olmaktadır. 2021 yılında YÖK tarafından yapılan açıklama ile çoğunluğu Fen Edebiyat ve İktisadi İdari Bilimler Fakültesi’nde yer alan 979 bölümün kapatıldığı duyurulmuştur. Gerekçesi ise öğretim elemanı ve öğrenci sayısının yetersizliği olmuştur. Bu açıklamanın ardından birçok üniversitede bölümler kapatılmaya devam etmiştir.

Sonuçta Türkiye’de açılan üniversite sayısındaki artış ile artan mezun sayısı, istihdam oranlarıyla uyuşmamaktadır. Bunun iki nedeni ya istihdam sağlayacak iş alanlarının yetersizliği ya da mezun olunan bölümün Türkiye’de çalışma alanının olmaması veya yetersiz olmasıdır. İlk neden iş bulma ihtimali yüksek olduğundan üniversite okuma amacı taşıyan gençlerin iş bulma ümidini yitirmesi ve zor ekonomik şartlarda okumak için katlanacağı maliyeti gereksiz bulmasını ikinci neden ise, üniversitelerin belli bölümlerine olan ilginin azalmasını ve doluluk oranlarının olması gerekenin altında gerçekleşmesi ile açıklanmaktadır. Türkiye’de üniversite öğrencileri açısından gelinen son nokta iş bulma ümidini kaybetme, ideallerden vazgeçerek geçinebilme amacıyla eğitime devam etme, yeteneklerine göre değil meslek sahibi olunabilecek bölümleri tercih etme, yüksek maliyet nedeniyle üniversiteye gitmeme ya da eğitimini tamamlamamasıdır. Bu durumların tamamı üniversitelerde yaşanan bölüm kapanmalarını doluluk oranının yeterli olmamasını açıklamaktadır.

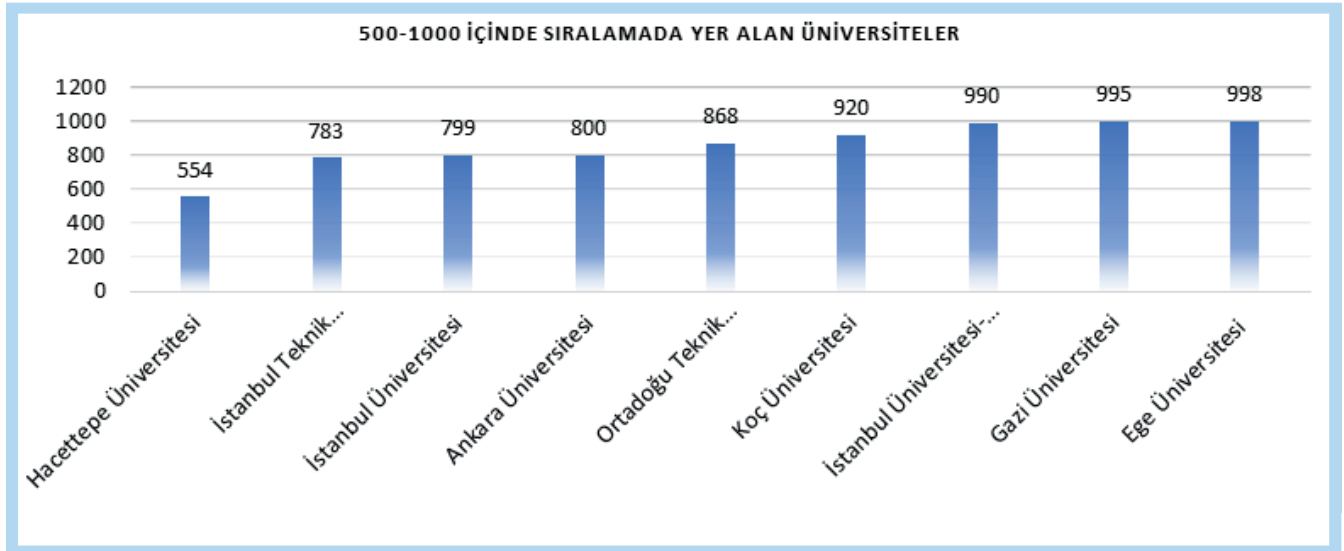
11. URAP (Akademik Performans sıralaması) 2022 sonuçlarına göre Türkiye’de Üniversitelerin akademik etki değeri açısından sıralaması nasıldır?

URAP sıralaması; bilimsel üretkenlik ve akademik ürünlerin kalitesine göre yapılmaktadır. Bu yıl, üniversiteler arasında en fazla bilimsel makale yayımlamış olan 3500 üniversite belirlenmiş, en yüksek puanı alan 3000 üniversite açıklanmıştır.

Dünya ortalamasına göre etki değeri sıralamasında Türkiye 0,86 ile Rusya’dan sonra en düşük etki değerine sahip ülke olmuştur. En yüksek etki değeri İsviçre’ye ait olurken dünya ortalaması 1, Avrupa ortalaması ise 1,22 olarak gerçekleşmiştir.

2023-2024 döneminde ilk 500 içinde hiç üniversitemiz yokken 500-1000 arasında yer alan 9 üniversitemiz bulunmaktadır.

Kaynak: URAP,2023-2024 verileriyle oluşturulmuştur.

500 ile 1000 arasında yer alan üniversitelerimiz içinde ilk sırada Hacettepe Üniversitesi yer almaktadır (554.) Son sırada ise 998. olarak Ege Üniversitesi yerini almıştır. 2016 yılından beridir İlk 500’de hiç üniversitemizin olmaması ve 2023 yılında ilk 1000’de 208 üniversiteden sadece 9’unun yer alması üniversitelerimizin çoğunun yalnızca “Tabela Üniversitesi” olarak çalıştıklarının kanıtıdır. Her ile bir üniversite açma projesi ile sayı artmış ancak yükseköğretimde nitelik düşmüştür. Bunun en iyi göstergesi 2016 yılından beri ilk 500’de hiçbir üniversitemizin bulunmaması ve 2016 yılında ilk 1000’de 18 üniversitemiz varken 2023 yılında yalnızca 9 üniversitemizin bulunmasıdır.

www.egitimis.org.tr